35ste jaar. — Nr 15. Zaterdag 4 februari 1888

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG.

Men schrijft in te **Tongeren** bij M. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De *Postrijder* verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever, **groote Markt, nr 37-39, te Tongeren.**

Abonnement

Drie maal per week **6** franks per jaar
Twee » » **5** » »
Een » » **4** » »
Een blad afzonderlijk **10** centiemen.
De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen **15** centiemen per drukregel.
Reclamen, vonnissen en andere artikels voorzaan of binnen in het blad : **1** fr. den drukregel.

TONGEREN, DEN 4 FEBRUARI.

Nieuwjaarsgiften aan Z. H. Leo XIII.

6e LIJST.

Bedrag der vorige lijst	fr.	1350,40
Ongenoemd uit de parochie van St. Jan te Tongeren		5,00
Eerw. heer pastoor van Herstappe,		10,00
Rondhaling in de kerk, »		7,39
L. T. van Lauw.		2,00
Onbekend van Lauw,		5,00
M. Noelmans, burgem. te Membruggen,		20,00
M. Hubert Martens, »		10,00
Peter Martens-Aerden, »		3,00
Seraphinus Roggen, onderw. »		2,50
Eerw. heer Broeckx, pastoor, »		10,00
Eerw. h. Frison, pastoor te Coninxheim		10,00
De parochianen »		15,00
Parochie Widoye.		
Eerw. h. de Fastré, pastoor		10,00
P. Nelissen		5,00
J. Poismans-Pirlot		3,00
Eduard Prosmans		2,00
Onbekend		2,00
Collect		9,00
Totaal frs.		31
Totaal fr.		1461,29

Van alles wat.

De inval der vreemde landloopers, waarvan M. Lejeune in de Kamer gesproken heeft, is een der grootste bekommernissen van het gouvernement.

Als de wet tegen de socialisten door het duitsch parlement gestemd wordt, zal het kwaad hier nog erger worden.

Wij zullen alsdan in ons land al de oproer kraaiers zien aankomen, van welke Bismarck Duitschland wil verlossen.

De minister heeft een spoedig verslag gevraagd; er zal alsdan in den ministerraad over gemaadpleegd worden.

Als het gouvernement vindt dat het niet genoegzaam gewapend is tegen die vreemdelingen, door de tegenwoordige wetgeving, zal het aan de Kamers eene breedere macht vragen.

⁂

Het schijnt dat er in de koolputten van Henegauwen een zekeren stroom bestaat, om het land te verlaten en zich in den vreemde te gaan vestigen.

Iedere week verlaten groepen werklie het land van Charleroi en den Borinage.

Sommige vertrekken langs Antwerpen, andere gaan langs fransche havens naar Amerika.

Het feit is des te verwonderlijker, daar er tegenwoordig tamelijk veel werk is.

Het is dus niet bij gebrek aan werk dat die brave menschen vertrekken ; maar men zegt hun dat zij in Amerika dubbel, ja, driemaal meer kunnen verdienen dan hier.

Op die belofte alleen verkoopen die menschen hunnen kleinen huisraad en trekken op met vrouw en kinderen.

Wat onze glasblazers betreft, eenigen hebben ook het land verlaten ; maar deze gaan naar Duitschland, waar zij inderdaad hoog loon winnen.

Hun werk wordt er hoog geschat, want in deze nijverheid zijn onze belgische werklie voortreffelijk en als zoodanig zijn ze alom gekend.

Het zou nochtans jammer zijn dat Duitschland ons onze goede werklie afneme en ons in verwisseling nog meer landloopers zelfs nihilisten zond van welke het zich wil ontmaken, zegt het *Handelsblad* van Antwerpen.

⁂

De socialisten en anarchisten uit het centrum en den Borinage houden overal meetings van protestatie tegen de miliciewet. Te La Louvière, was die vergadering vooral woelig. De gekende onruststokers Hector Fauviaux en Coureur voerden er het woord. Op den dag der loting wilden de lotelingen eenen brief van protestatie aan den arrondissements-kommissaris overhandigen, maar deze antwoordde : « Ik ben hier om de loting voor te zetten en voor niets anders. Stuurt uwen brief naar de Kamer. »

⁂

Wat al hatelijkheden de wet van 1879 heeft voortgebracht, valt niet te zeggen.

Een dier was de wreede onrechtveerdigheid van Minister Van Humbeek, waardoor deze aan de oud-rwijzers, die, uit geweten plicht, zich genoodzaakt achtten het officieel onderwijs te verlaten, hun pensioen weigerde en hen van alle recht op dit verbeurd verklaarde.

Krachtdadig zijn reeds verschillende malen verscheidene Katholieke Volksvertegenwoordigers tegen dit onrecht opgekomen. Verleden vrijdag acht dagen, hebben andermaal de heeren Woeste en Begerem dit vraagstuk in de Kamer ten berde gebracht en de Minister van onderwijs opgevorderd dezen onhoudelijken toestand zoo spoedig mogelijk te veranderen.

Gelukkig zijn wij onze lezers te kunnen aankondigen dat eindelijk deze onrechtvaardigheid op het punt staat te verdwijnen : althans de heer De Volder, minister van openbaar onderwijs, heeft beloofd dat hij de zaak zonder verder dralen zal doen onderzoeken en hij eerlang zijne voornemens, die niet kunnen dan bovengemelde onderwijzers in hunne gekrenkte rechten te herstellen, aan de Kamer zal doen kennen.

⁂

In het begin dezer week, is geheel de policie van Brussel op de been geweest om een zoogezegd « anarchisten-complot » te ontdekken, dat, naar men verzekerde, in de hoofdstad gesmeed werd. De hestuurder der openbare veiligheid, M. Gauthier, had verleden zaterdag een naamloozen brief ontvangen waarin gezegd werd dat een franschman van ongeveer 30 jaar oud, in een hotel van Brussel was afgestapt en kisten met dynamiet onder zijn reisgoed had.

Een der kisten, schreef de briefwisselaar, moest gebracht worden in een koffiehuis nabij de beurs. De policie-kommissaris M. Rosseel werd met een onderzoek gelast. Hij deed door agenten het hotel bewaken waar de zoogezegde anarchist was afgestapt, en drie dagen lang werd de vermeende dynamietman in gansch zijnen handel en wandel gade geslagen. Men ontdekte echter niets verdachts.

Ook in den omtrek der beurs, werden agenten op wacht gesteld, doch nergens kwam eene kist dynamiet te voorschijn. Eindelijk, woensdag namiddag, is de gevreesde anarchist naar Frankryk terug vertrokken. Van het dynamiet-complot is niets aan den dag gekomen.

⁂

De eindelooze vechterij onder de brusselsche liberalen is nog op verre na niet ten einde.

De onderhandelingen zijn zeer zeker afgebroken tusschen de *Ligue* en mameer de *Association*.

Vele liberalen geven ongelijk aan deze partij zooals aan gene.

Men denkt dat het beter ware de kiezingen van Juni te doen buiten de associatiën — dat is deze « dood verklaren. »

Verscheidene burgemeesters der voorsteden deelen in dat gedacht.

Wat zal er uit dien waarboel voortkomen.

De victorie der oprecht eerlijke lieden ? — dat hopen wij. Maar de geuzen zullen wederom voor eenen dag in elkanders armen vliegen.

⁂

M. de minister van oorlog, heeft, in den loop van een bezoek in het militaire hospitaal van Luik, aan de algemeene overste der Zusters Augustinen, het kruis van ridder der Leopolsorde overhandigd, welke de Koning haar kwam toe te kennen voor vijftig jaar zorgen gegeven aan onze zieke soldaten.

Deze overhandiging heeft plaats gehad in tegenwoordigheid van gansch het persooneel. De minister heeft ter dezer gelegenheid eenige zielroerende woorden uitgesproken die een grooten indruk gemaakt hebben.

⁂

Wij vernemen dat er door het socialistisch kongres van Châtelet besloten is, van binnen kort in alle mijnen gelijktijdig eene algemeene werkstaking te beginnen. In een nacht, zou het teeken gegeven worden en 's morgends zou geen enkel mijnwerker zich naar den arbeid begeven. De dag waarop deze schrikkelijke slag moet gewaagd worden, is alleen gekend door het hoofdkomiteit der socialisten.

Deze inlichting schijnt zeer ernstig te zijn, vooral als men hiermede in overeenkomst brengt de woorden uitgesproken door *citoyen* Defuisseaux, die onlangs, ofschoon in bedekte woorden, op eene meeting zegde, dat de dag nabij was waarop het volk zijn wil zou kunnen opleggen aan het land. De spreker voegde er alsdan bij, dat hij over dit punt in geene verdere uitleggingen kon treden, maar dat hij wist dat verscheidene toehoorders hem begrepen.

De tegenwoordige houding der werklieden in de koolmijngewesten heeft eene beteekenis, die ons misschien weinig goeds voor de toekomst voorspelt.

⁂

In een der beste Kamerzittingen, heeft M. Bara bewezen dat, toen hij minister was, hij 10 per cent katholieke benoemingen had gedaan.

10 op 100 !

Maar nog is dit eene onwaarheid.

M. De Smet-De Naeyer heeft dit bewezen.

Van 1878 tot 1884, deed M. Bara, in het hof van beroep van Gent, 9 benoemingen van raadsheeren, alle 9 liberalen !

6 Benoemingen in 't parket, alle 6 liberalen !

Op 43 benoemingen voor de rechtbanken van eersten aanleg, waren er 43 liberalen.

Van 50 vrederechters waren er 29 liberaal.

Dus, zegt de *Patrie*, in 6 jaar, 88 benoemingen waarvan 87 liberaal.

Zoek nu de tien per cent.

⁂

In België wil men nu ook duitsche spioenen ontdekken evenals in Frankryk. Men zegt dat men een duitscher, Spittler genaamd, heeft aangehouden, die het plan der Kempische vaart zou hebben opgenomen. Die vaart is de rechtstreeksche waterweg tusschen Keulen en Antwerpen. Men voegt er bij dat Spittler zich deed doorgaan als reiziger in koloniale waren en dat hij nu over de grenzen gezet is. Wij staan niet in voor de echtheid van dit nieuws.

⁂

De gemeenteraad van St-Nicolaas heeft, bij policieverordening, de jacht op kikvorschen verboden. De verordening steunt op het nut der kikvorschen ; deze vernietigen zeer vele insecten, die den landbouw merkelijk schade toebrengen. In het land van Waas, bestaat de jacht op kikvorschen op groote schaal, en de vorschenslagers brengen niet zelden groote schade toe aan de veldvruchten, in welke zij de kikvorschen achtervolgen.

⁂

De kamer van Volksvertegenwoordigers heeft deze week de bespreking der begrooting van justicie voortgezet.

Landbouw.

Het gebruik der scheikundige meststoffen.

« De meststoffen zijn de voedstoffen der planten. Er zijn maar VIER verschillende soorten van voed- of meststoffen : stikstof, phosphoorzuur, potasch en kalk. »

De landbouwer moet slechts weinig voedstoffen aan de planten bezorgen. Deze kunnen immers het grootste gedeelte der stoffen welke zij noodig hebben aan de lucht ontleenen. Al die stoffen welke verbranden kunnen, komen voort uit de lucht uitgenomen het stikstof en het water. Men is verplicht eene groote hoeveelheid stalmest te gebruiken omdat het stalmest zeer arm aan voedstoffen is. Ziehier de *middelbare* samenstelling van 1.00 kilos stalmest :

Water 800 kilos
Humus 160 kilos
Zavel, ijzer enz. 20 kilos
Voedstoffen { 4 k^s Stikstof, 4 » Potasch, 2 » Phosphoorz., 10 » Kalk

Het water heeft *geene waarde*.

De humusstoffen kunnen niet dienen als voedsel aan de planten.

De gronden bevatten doorgaans genoeg klei, zavel, ijzer, enz.

Dus bevatten 1000 kil. stalmest maar 20 kil. voedstoffen voor de planten.

Het stalmest is arm aan voedstoffen. Ook heeft men overal het gebruik van scheikundige meststoffen aanbevolen om de opbrengsten te vermeerderen. *Overal is het voordeelig deze meststoffen te gebruiken.* Maar de landbouwer moet deze meststoffen leeren kennen ; hij moet ze doelmatig leeren gebruiken. Wij gaan in het kort aanduiden hoe men met deze meststoffen moet te werk gaan :

I^e in de weilanden,
IIe in de akkers.

⁂

In de weilanden is het niet noodig stalmest te gebruiken.

Men kan hier voortdurend met scheikundige meststoffen te werk gaan.

Wij raden de landbouwers aan het volgende meststof te gebruiken per hectaar :

1000 kil. metaalslakken,
500 kil. kainiet.

Deze meststoffen moet men zoo vroegtijdig mogelijk zaaien.

In de eerste jaren, is het slechts noodig jaarlijks 1000 kilos metaalslakken te gebruiken.

⁂

II. In de akkers is het doorgaans noodig stalmest te gebruiken. Hier moet men de scheikundige meststoffen aanzien als hulpmeststoffen.

Het stalmest is hier noodig om de natuurlijke samenstelling van den grond te verbeteren.

Welke meststoffen moet men hier gebruiken ?

De landbouwer moet vooral de drie volgende meststoffen leeren kennen :

De SODA-NITRAAT (stikstof) kost ongeveer 25 franken de 100 kilos.

De METAALSLAKKEN (phosphoorzuur en kalk) 2,8 franken.

De KAINIET (potasch) 5,5 franken de 100 kil.

(*Wordt vervolgd.*)

Door koninklijk besluit van den 30 januari, zijn burgerlijke leden benoemd der militie-raden in de provincie Limburg voor de lichting van 1888 :

Arrondissement Tongeren.

Wezenlijke voorzitter : M. J. Coart, provincieraadslid te Tongeren ;

Plaatsvervangers van den voorzitter : MM. E. de Caritat de Peruzzis en F. Briers, provincieraadsleden.

Wezenlijk lid : M. F. Meyers, burgemeester te Tongeren.

Plaatsvervangers van het wezenlijk lid : MM. Baron A. de Rosen, burgemeester te Piringen en H. Henrotte, id. te Millen.

Arrondissement Hasselt.

Wezenlijke voorzitter : M. A. Croonenberghs, provincie raadslid te Hasselt.

Plaatsvervangers van den voorzitter : MM. J. A. Thielen id te Hechtel en H. De Creeft id te Kerkom.

Wezenlijk lid : M. R. Montfort, schepen te Hasselt.

Plaatsvervangers van het wezenlijk lid : MM. H. Hendrix, burgemeester te Peer, en H. Vanwilligen, id. te Schuelen.

De loting voor de lichting der militie in 1888 zal plaats hebben te Tongeren aanstaande dinsdag 7 februari.

Men meldt uit Valkenburg :

In den nacht van vrijdag tot zaterdag ll. hebben baldadigen een waren beeldenstorm in de onderaarsche mergelgrotten alhier aangericht. Al het beeldhouwwerk, de schilderstukken enz. met uitzondering van een moedergodsbeeld en een drank welke zich daarin bevinden, zoomede lampen, stoelen, banken, werden vernield. De portretten der koninklijke familie werden ook niet gespaard en werden bestoffer der vernielingwoede.

Men vermoedt dat de schandalen werden bedreven door middel van breekwerktuigen en hamers.

Als eenig ontdekkingsmiddel heeft men eenen gebroken klompgevonden, die aan een der daders heeft toebehoord. De justicie doet een streng onderzoek. De beeldstormers verschaften zich toegang door verbreking der afsluitingshekken.

BERICHT.

Op het provinciaal gouvernements-hotel van Limburg is thans eene lijst neergelegd van de belgische firmas, handelaars, nijveraars, agenten enz. die zich bezig houden met den uitvoerhandel naar de Strait Settlements. Deze lijst werd bij het departement van Buitenlandsche zaken ingediend door den heer Donner, algemeen consul van België te Singapour, ten gevolge eener handels- en nijverheidsomreis in België.

Deze lijst heeft tot doel den Singaporschen handel in kennis te brengen, niet alleenlijk met de middelen onzer nijverheid, maar ook met de namen der belgische firmas, die hunne zaken in de Straits Settlements, willen uitbreiden.

De nijveraars en handelaars kunnen kennis nemen van deze lijst en kunnen aan den heer Gouverneur schriftelijk mededeeling geven van de wijzigingen die zij er in verlangen voor wat hen aangaat. De belanghebbenden die zich niet persoonlijk in betrekking gesteld hebben met den H. Donner tijdens zijnen doortocht in Hasselt, kunnen berichten opmaken in den aard van die in gemelde lijst voorkomen en er de inlassching van vragen.

Het departement van buitenlandsche zaken

9

HET GEHEIM van ROSA (1)

DOOR

Beugny D'Haguerue.

(VERVOLG.)

Wat nu de twee hectaren betreft welke ik voor de standplaats noodig heb, die zullen de omliggende gronden, welke toch uwen eigendom blijven, meer en meer in waarde doen klimmen, namelijk, wijl zij dan als bouwgrond zullen aangekocht worden. Het schijnt mij toe, dat voor die twee hectaren, de prijs van tien duizend franks voldoende is, dit zou dus eene totale som van negen-en-vijftig duizend franks bedragen — laat ons in rond getal zestig duizend franks rekenen, welke de maatschappij u zou te betalen hebben. En dan moet ik u doen opmerken, dat uwe overige gronden nog hunne vroegere, oorspronkelijke weerde behouden.

M. de Pontarvant dacht een oogenblik na.

— Ik aanvaard, zegde hij eindelijk, maar het is mij niet mogelijk vandaag de akte van afstand te teekenen ; ik diende eerst mijnen notaris te gaan spreken nopens zekere... schikkingen welke ik met hem moet nemen.

— Gebruik daartoe al den noodigen tijd, mijnheer. Toen ik sprak van die zaak onmiddelijk af te doen, was het mijn inzicht niet, u te beletten al de noodige maatregelen te nemen, welke dienen konden om uwe belangen te vrijwaren. Na een of twee weken, wanneer het u gelegen komt, behoeft gij mij enkel te schrijven, en zoo gij niet van besluit veranderd zijt, zal ik u eene overeenkomst laten teekenen, welke ik aan de goedkeuring der maatschappij zal onderwerpen. Ik houd er daarenboven nog aan, u te zeggen dat mijn voorstel nog geen bepaald karakter heeft, vermits het nog aan die goedkeuring moet onderworpen worden ; ik, van mijnen kant, beschouw de toestemming welke gij mij heden geeft als niet verbindend voor u. Spreek met uwen notaris. Ik sta u toe, hem al mijne woorden te herhalen. Beraadslaag met hem, overweeg ; in een woord, neem al uwe voorzorgen om geene gelegenheid te hebben, later het genomen besluit te betreuren.

— Ik zal hem gaan vinden, maar hem niet over uw laatste aanbod spreken. Ik houd er zelfs aan, hem te doen gelooven dat onze onderhandelingen niet verder gingen, dan uwe eerste aanbiedingen.

— Dat is een punt waarover gij slechts alleen te oordeelen hebt.

— Sta mij toe, u te vragen, of gij reeds andere personen gesproken hebt over het ontwerp om hier eene standplaats te maken ?

— Gij zijt de eenige die het kent.

— In dat geval, zult gij mij genoegen doen, mij zelfs eenen dienst bewijzen, nog gedurende eenige dagen het stilzwijgen hieromtrent te bewaren.

— Ik verbind mij, mijnheer, aan wie het ook zij, geen woord over mijne nieuwe ontwerpen te reppen, voor ik uw bepaald antwoord bekomen hebbe.

— Ik dank u, mijnheer, ik dank u, zegde de baron, des jongelings hand drukkende ; gij bewijst mij eenen onzeggelijken dienst... Ik kan u voorheerst niet meer zeggen... maar ontvang de dankbetuigingen van eenen grijsaard, eenen vader die lange en zware beproevingen onderstaan heeft, en nu misschien aan u het heil zijner dochter zal te danken hebben.

— Gij zijt mij niet de minste dankbaarheid verschuldigd, antwoordde de ingenieur ; ik doe hier niets dan mijn plicht vervullen. Zoo ik een ontwerp maakte dat voordeelig voor de streek en te gelijk voor de maatschappij is, en ik u terzelfdertijd kon aangenaam zijn, heb ik waarlijk reden om er mij zelven geluk over te wenschen. Het verheugt mij zooveel als u.

Doch, alvorens u te verlaten, heb ik u nog eene laatste vraag toe te sturen : De bosschen, op giudsche hoogten, tegenover het kasteel, behooren die u ook toe ?

— Ja, maar zij brengen schier niets op. Vroeger heu ik eens op het punt geweest ze te verkoopen, maar ik vreesde dat de kooper ze zou omhakken, wat al de schoonheid van het dal zou vernietigd hebben.

— Duizendmaal beter ! verkoop ze niet, mijnheer. Als ik mij niet grootelijks bedrieg, hebben zij eene waarde welke men niet vermoedt.

— De spoorweg, en vooral de standplaats, te Pontarvant geplaatst, zullen hun eenen uitweg geven, welke er nu nog aan ontbreekt.

— De verkoop van het hakhout zal natuurlijk voordeeliger en gemakkelijker zijn, maar het is niet van dit oogpunt dat ik de zaak beschouw. Ik heb nog eenige studiën te doen om tot zekerheid te komen. Bij mijne terugkomst, zal ik u bepaald zeggen wat gij er van te verhoopen hebt. Tot dan dient gij geduld te hebben, en zorg ze vooral niet te verkoopen, aan welken prijs ook.

— Mijn God, vroeg de baron, welke trachtte zijne aandoening onder een zenuwachtig lachje te verbergen, zoudt gij wellicht het bestaan van eene kleine goudmijn vermoeden ?

— Eene goudmijn juist niet, maar andere dingen waarmede men goud maakt... Ondervraag mij thans niet verder, vooral er ik zeker van mijne zaak zij. Ik heb zelfs reeds te veel gezegd ; moest ik mij bedrogen hebben...

— Dat ware eene ontgoocheling voor mij ; maar dan bleven mij nog ten minste de herinnering aan uwe goede inzichten over, en met een de plicht, er u eeuwig erkentelijk voor te zijn.

Eenige minuten later, toen de baron, na den ingenieur tot aan het buitenhek geleid te hebben, terug de dreef door, naar het kasteel op aan wandelde, kwam zijne dochter hem te gemoet en vroeg :

— Welnu, vader, zijn de tijdingen van M. de Vaudray zoo goed als hij voor gaf ?

— Ombels mij, Genoveva, die jongeling zal onze redder zijn.

— O ! vader, des te beter !... Maar welk groot gevaar bedreigt ons ?

— Aanhoor mij : het oogenblik om u de geheele waarheid te doen kennen, is gekomen ; het zal eene lange en treurige geschiedenis zijn ; maar gij zijt twintig jaar, en mijne belangen zijn de uwen. Doe spoedig mijn ontbijt bereiden, na den middag ga ik naar M. Tribucien.

— Alweer dien Tribucien !

— Wat ! gij vreest hem dus ook ?

— Hij boezemt mij vrees in, vader... Ik weet niet waarom.

— En M. de Vaudray ?

— O ! hij ! Hij schijnt goed, vrijmoedig, openhartig.

— En ook is hij jonger en schooner dan Tribucien.

— Ho, vader !

— Welaan, onderbreek mij niet meer. Ik zegde dan dat ik na het ontbijt naar Tribucien ga, ik moet. Dan, dezen avond, wanneer wij met tweeën zijn, zal ik u de geschiedenis onzer rampen verhalen.

— Maar gelijk in de spookvertelsels eindigt die geschiedenis goed, niet waar ?

— Dan zouden wij bij het slot eenen betooverden prins moeten vinden om de zaken te schikken.

— Maar dien betooverden prins is gevonden. Hij draagt groote blinkende laarzen, een reiszakje in russisch leder, een kleedsel naar de leste mode, eenen schoone zwarten baard. Zijn naam is M. de Vaudray, ingenieur van den spoorweg van H naar I, en hij is vandaag hier geweest om u zulke voordeelige voorstellen te doen, dat al uwe verliezen gedekt, misschien nog overtroffen zullen worden.

— Kleine dwaze ! spraakt gij waarheid ! Nu, ga ; doe het ontbijt bereiden, opdat ik vroeg kunne vertrekken.

VI.

Terwijl men op het kasteel over den ingenieur sprak, dacht deze onderweg onophoudelijk aan de personen welke hij daar ontmoet had.

Dwars door de weide gaande, bereikte hij weldra eenige landmeters die grondhoogten opnamen, aanteekeningen maakten, en afstanden berekenden. Na zich verzekerd te hebben dat hun werk met de noodige zorg verricht werd, zag hij rond zich en bemerkte in zijne nabijheid een kleine jongen uit de streek, door de meters als kettingdrager aangesteld. De ingenieur riep hem met een wenk bij zich.

— Zeg eens, vriendje, vroeg hij hem, kent gij hier in de nabijheid een jonge, blond, frisch boerenmeisje, dat in goede betrekking met de juffer van het kasteel schijnt te staan ?

— Ja, ja, M. de ingenieur, die ken ik heel goed, en ik kan u selfens zeggen wie zij is ; dat is Rosa, de zoogzuster van mejuffer.

— Weet gij waar zij woont ?

— Zie dan ! wel zeker ! Zij woont met haren vader, Dominique Denis, in de hoeve dicht naast het park van 't kasteel.

— Goed, jongen ; M. Toupin roept u ginder, loop spoedig.

— Ik ga, mijnheer ; zoo gij wilt dat ik u tot daar geleide, straks ?...

— Onnoodig, vriend, ga naar uw werk.

(1) Verboden nadruk voor de gazetten die geene overeenkomst gesloten hebben met de *Société des gens de lettres*.